

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Ondřeje Kubů a přísedících Jany Božovské a Bc. Dušana Bouchala v hlavním líčení konaném dne **26. 1. 2022** v Českých Budějovicích

takto:

Obžalovaný

██████████, narozen ██████████ v ██████████, hlášený k trvalému pobytu na úřadovně Magistrátu města České Budějovice, nám. Přemysla Otakara II. 2/2, České Budějovice, t. č. ve Vazební věznici MS ČR ██████████,

uznává se vinným, že

dne **29. 5. 2021** v přesněji neurčené době od 17:30 hodin do 20:20 hodin v Českých Budějovicích v prostoru panelového domu č. ██████████ v ██████████ ulici v úmyslu uspokojit sexuální vzrušení si nejprve vyhlédl nezletilého ██████████, narozeného ██████████ a nezletilého ██████████, narozeného ██████████, když jezdili na kole a na odraždle, pouštěl hlasitou hudbu přes reproduktory, aby upoutal jejich pozornost, nabídl jim, že dostanou Coca Colu a za tím účelem je odvedl do baru ██████████ v ██████████ ulici č. ██████████, kde sobě koupil pivo a dětem Coca Colu, pro nevhodné chování v opilosti byl z baru vykázán, a proto s dětmi odešel a vrátil se s nimi zpět kolem lávky přes řeku Vltavu, nezletilý ██████████ jel na kole napřed, nezletilý ██████████ zůstal sám ve společnosti obžalovaného, cestou poodešel do blízkého křoví s tím, že musí vykonat potřebu, obžalovaný nejméně v jednom případě využil příležitosti, šel s ním, sundal mu tepláky a spodní prádlo a ██████████, nezletilému se to nelíbilo, bolelo ho to a dal obžalovanému ránu do nosu, obžalovaný jednání zanechal a byl s nezletilým nalezen jeho otcem ██████████ na dětském hřišti u panelových domů č. ██████████ poblíž stezky pro cyklisty podél řeky Vltavy, kam následně přijela hlídka Městské policie České Budějovice,

při tom obžalovaný jednal s využitím nízkého věku nezletilého ██████████ a z něho

pramenící nedostatečnou vyspělost a nezkušenost, kdy nezletilý nebyl vzhledem k okolnostem schopen předem projevit svou vůli, pokud jde o pohlavní styk s obžalovaným, nemohl porozumět účelu jeho jednání a vyvinout účinnou obranu, takového jednání se obžalovaný dopustil, ačkoliv věděl, že nezletilý je dítě mladší patnácti let,

tedy

jiného donutil k pohlavnímu styku zneužitím jeho bezbrannosti, uvedený čin spáchal jiným pohlavním stykem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za užití ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **32 (třicet dva) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a § 99 odst. 3, 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení sexuologické ve formě ústavní**.

Podle § 99 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a § 99 odst. 3, 4 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **ochranné léčení protialkoholní ve formě ústavní**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost **zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozenému** [redacted], narozenému [redacted], bytem [redacted], částku **32.000 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 11,75 % ročně za dobu od 26. 1. 2022 do zaplacení**.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený [redacted], narozen [redacted], se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný v úvodu hlavního líčení po poučení předsedou senátu dobrovolně a bez nátlaku prohlásil, že je vinen jednáním, popsáním v obžalobě Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích sp. zn. KZV 18/2021 a souhlasil s popisem skutku a právní kvalifikací tam uvedenými, čímž splnil všechny požadavky pro aplikaci § 206c trestního řádu.
2. V souladu s ustanovením § 206c odst. 3, 6 trestního řádu soud vzhledem k dosud shromážděným důkazům, které prohlášení viny obžalovaného jednoznačně podporují, a za souhlasu státního zástupce a zmocněnce poškozeného prohlášení viny obžalovaného přijal a dále neprováděl v tomto směru dokazování.
3. Po prohlášení viny obžalovaným bylo na místě rozhodovat o trestu, ochranných opatřeních a náhradě nemajetkové újmy, přičemž k této otázce vedl soud dokazování listinnými důkazy a znaleckými posudky označenými podrobně níže.

I. Zjištění podstatná pro ukládání trestu a ochranných opatření

4. Jak je výše uvedeno ve skutkovém popisu jednání obžalovaného, dopustil se ho pod vlivem alkoholu. Ze záznamů o dechové zkoušce vyplývá (č. l. 291-294 trestního spisu), že obžalovaný měl v době svého zadržení podle § 76 odst. 1 trestního řádu nejméně 2,39 promile alkoholu v dechu.
5. Ohledně osoby obžalovaného soud zjistil z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 10. 2018, č. j. 29 P 21/2015-301 (č. l. 74-75 trestního spisu), že u něho byla od 17. 8. 2015 nařízena ústavní výchova, do níž byl umístěn do [REDAKCE], přičemž citovaným rozhodnutím byla ústavní výchova prodloužena, a to prakticky do nabytí zletilosti obžalovaného. Z osvědčení o získání profesní kvalifikace na (č. l. 60-61 trestního spisu) a z dohody o provedení práce (č. l. 62 trestního spisu) soud dále zjistil, že obžalovaný po úspěšném vykonání zkoušky dne 24. 9. 2020 získal profesní kvalifikaci „Strážný“ a pracoval na této pozici o 1. 5. 2021 pro společnost [REDAKCE].
6. Z hlediska přestupkového jednání, byl dle opisu z evidence přestupků (č. l. 346 trestního spisu) obžalovaný dosud postihován v jednom případě pokutou ve výši 3.000 Kč a propadnutím věci za spáchání nedbalostních přestupků na úseku zbraní a střeliva podle § 76a odst. 1 písm. b)¹ a § 76a odst. 1 písm. d)² zákona č. 119/2002 Sb. Mimo to byl obžalovaný dle zprávy o pověsti Magistrátu města České Budějovice (č. l. 344-345 trestního spisu) v roce 2017 a 2019 dvakrát projednáván pro přestupky proti občanskému soužití, přičemž vždy došlo k odložení věci, v prvním případě z toho důvodu, že došlé oznámení neodůvodňovalo zahájení řízení o přestupku, ve druhém pak z toho důvodu, že osoba přímo postižená spácháním přestupku nedala souhlas k zahájení řízení. V letech 2020 a 2021 byl pak obžalovaný šetřen ve čtyřech případech pro přestupky proti veřejnému pořádku, proti majetku a proti občanskému soužití, ovšem prozatím bez výsledku.
7. Obžalovaný nebyl podle opisu z evidence rejstříku trestů (č. l. 403 trestního spisu) dosud trestně postihován. Podle výpisu z centrální evidence stíhaných osob (č. l. 399-402 trestního spisu), obžaloby sp. zn. ZT 312/2019 (č. l. 340-341 trestního spisu) a usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. [REDAKCE] (č. l. 380 trestního spisu) byl obžalovaný dále vyšetřován v níže popsaném případě.
8. Ze spisu Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. [REDAKCE] (příloha trestního spisu) soud dále zjistil, že na obžalovaného byla k Okresnímu soudu v Českých Budějovicích podána obžaloba ze dne 29. 1. 2021 sp. zn. ZT 312/2019-57, která jej vinila ze spáchání provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku. Trestného činu se měl dopustit tím, že dne 11. 6. 2019 vykonal oboustranně dobrovolný pohlavní styk s tehdy nezletilou [REDAKCE], nar. [REDAKCE], ač si byl vědom, že jí dosud nebylo patnáct let. Ve věci bylo konáno hlavní líčení, při němž obžalovaný popřel, že by mu byl znám věk poškozené před uskutečněním pohlavního styku. Usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 10. 2021, č. j. [REDAKCE], bylo trestní stíhání obžalovaného v této trestní věci zastaveno z důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu, tedy z toho důvodu, že trest hrozící mu v této věci je zcela bez významu vedle očekávaného výsledku v nyní projednávané věci sp. zn. 17 T 27/2021. V odůvodnění tohoto usnesení nicméně nalézací soud vedle poukazu na trestní sazbu zločinu v dané věci dovozuje i to, že vzhledem k pochybnostem o věrohodnosti výpovědi poškozené v této věci, nelze mít za najisto postavené, zda by dané trestní

¹ Podle § 76a odst. 1 písm. b) zákona č. 119/2002 Sb. se držitel zbraně kategorie C-I nebo D se dopustí přestupku tím, že střílí ze zbraně kategorie C-I v rozporu s § 14a odst. 4 písm. e) nebo ze zbraně uvedené v § 7 písm. b) až f) v rozporu s § 15 odst. 3.

² Podle § 76a odst. 1 písm. d) zákona č. 119/2002 Sb. se držitel zbraně kategorie C-I nebo D se dopustí přestupku tím, že nosí zbraň nebo s ní na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném jakkoliv manipuluje, pokud je jeho schopnost k této činnosti snížena požitím alkoholických nápojů, návykových látek, léků nebo v důsledku nemoci.

stíhání ve věci Okresního soudu v Českých Budějovicích skutečně vedlo k odsouzení obžalovaného.

9. Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (*č. l. 215-219 trestního spisu*), přezkoumal obsahu telefonu patřícího obžalovanému (duálního mobilního telefonu značky Xiaomi Redmi 8, model M1908C3IG včetně SIM karty společnosti BLESK mobil a paměťové karty micro SD, velikosti 2GB), a soud z něj zjistil, že tento telefon obsahoval mj. i 8 obrazových souborů a fotografií vykazující známky dětské pornografie, které tvoří přílohu znalecké posudku (*č. l. 222-226 trestního spisu*).
10. V hlavním líčení soud k osobě obžalovaného vyslechl dva znalce. Znalec **doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc.** přednesl závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, ve shodě s jeho písemným vyhotovením (*č. l. 106-118 trestního spisu*) s jednou níže rozebranou výjimkou. Z psychiatrického hlediska obžalovaný trpí [REDAKCE], je abuzérem alkoholu s počínající patologickou závislostí. Jeho sexualita je nezralá, infantilní, bez známek strukturované sexuální deviace. Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti ve vztahu k deliktu, byly sníženy opilostí, která mohla dosahovat až středního stupně. Jednalo se o snížení uvedených schopností do podstatného stupně, nebyly zaniklé. Jednání popírá, pokud se jej dopustil, lze předpokládat infantilní neurčitost erotických preferencí. Posuzovaný vykazuje psychické a sexuální poruchy, které jej činí za pobytu na svobodě nebezpečným. Znalec doporučil v původním písemném posudku uložení ochranné léčby protialkoholní vykonávané ambulantní formou a sexuologické rovněž v ambulantní formě.
11. K dotazům doplnil znalec doc. MUDr. Zvěřina, CSc., v hlavním líčení, že po seznámení s fotografiemi uvedenými v bodě 9. odůvodnění rozsudku lze konstatovat, že mohou vysvětlovat delikt s poškozeným chlapcem. Především však znalec korigoval svůj návrh na způsob výkonu navrhovaného ochranného léčení. Uvedl, že svůj původní návrh přehodnotil, neboť u člověka tak strukturovaného, jako je obžalovaný, tedy opakovaně disociálního, který nezažil normální rodinu, celé jeho okolí je disociální a celá jeho osobnost je tím velmi postižená, by upřednostnil ochranné léčení sexuologické v ústavní formě. Je tomu tak i proto, že informací o tom, proč se deliktu případně dopustil, je vzhledem k postoji obžalovaného dosud poměrně málo. Z hlediska jeho budoucího sexuologického vývoje, který je dosud výrazně infantilní a neurčitý, by měl proto znalec trochu obavy. Oproti tomu ústavní sexuologická léčba by obžalovanému mohla pomoci takový negativní vývoj korigovat. Za vhodné pak případně znalec považuje i doplnění tohoto druhu léčení ochranným léčením protialkoholním ve formě ambulantní vzhledem k tomu, jak alkohol život obžalovaného ovlivňuje.
12. Znalec **Mgr. Václav Šnorek** rovněž přednesl závěry znaleckého posudku ve shodě s jeho písemným vyhotovením (*č. l. 123-126 trestního spisu*), ale tentokrát z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie. Z psychologického hlediska nezjistil závažnější psychopatologie ve smyslu psychózy, afektivní nebo organické poruchy. Osobnost posuzovaného je simplexní, s rysy nezralosti. Patrné jsou projevy disharmonického vývoje osobnosti, pravděpodobně na bázi poruchy pozornosti s hyperaktivitou a psychické subdeprivace v dětství. Nezralost se týká i citů, očekávat lze impulzivní reakce. Obžalovaný je schopen rozpoznat rozpornost případného kriminálního jednání se sociálními normami a právním řádem. V oblasti rozumových schopností není přítomné narušení, které by forenzně významně snižovalo schopnost posuzovaného objektivně chápat reálné skutečnosti nebo se adaptovat v běžném sociálním prostředí a nových podmínkách. Schopnost do paměti ukládat informace a bez zkreslení je uchovat a později v dobré kvalitě i kvantitě vybavit není významně narušená, odpovídá podprůměrné úrovni. Vzpomínky na události, které sám zažil, si je schopen dobře zapamatovat. Motivace jednání souvisí se zjištěným disharmonickým vývojem osobnosti, respektive psychosociální a emoční nezralostí. Projevuje se vliv problematické sexuality, kterou znalec takto hodnotí z klinicko-psychologického hlediska, z něhož lze konstatovat nezralou sexualitu, vyloučit ale nelze ani možný budoucí vývoj směrem k deviantní sexualitě. Podrobněji je k sexualitě odkazováno na závěry znalce

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Valhová

sexuologa. Výpovědi posuzovaného je nutno hodnotit jako účelové. Alkohol mu pomáhá zvládat negativní prožitky. Jeho psychický vývoj není ještě ukončen, prognóza by mohla být dobrá, je možné na něj do určité míry působit.

13. V hlavním líčení pak znalec Mgr. Šnorek k dotazům vyloučil, že by si obžalovaný nepamatoval, čeho se měl dopustit. Jeho opilost nebyla takového stupně, aby způsobovala výpadek paměti. Znalec se proto spíše domnívá, že obžalovaný lže, tedy pokud uváděl, že si nepamatuje, k čemu mělo dojít, spíše tedy není ochoten sdělit informaci, která je problematická. Dále znalec připustil, že je možné, že obžalovaný na základě obrazových souborů z jeho mobilu (viz bod. 9. odůvodnění rozsudku), chtěl experimentovat. Takové chování dává smysl v kombinaci s jeho nezralou sexualitou, neboť v podstatě ještě v podstatě neví, co je pro něho atraktivní. Dále znalec uvedl, že chování obžalovaného zcela určitě ovlivňuje jeho minulost, zejména to, že byl nějakým způsobem šikanován. Obžalovaný je výchovně zanedbaný a má určité vnitřní limity, včetně intelektových, které způsobují, že jeho potenciál není příliš velký. Zmíněné vnější vlivy proto mají velký podíl na tom, kam se dosud dokázal rozvinout, že není schopen sebekritiky, neuvažuje příliš v kategoriích, co je správné nebo co není správné dělat, což by mu jinak mělo zdravé výchovné prostředí zprostředkovat a vést ho k tomu, aby takto uvažoval. Obžalovaný ovšem není mentálně retardovaný, čili je schopen rozlišovat správné od nesprávného, ale kvůli nesprávným výchovným vlivům není příliš motivován vybírat ty správné možnosti. K možnostem resocializace obžalovaného znalec v hlavním líčení dodal, že vnímá u obžalovaného jako otevřenou možnost pozitivního i negativního vývoje. Na pozitivní vývoj by měly zcela jistě vliv nějaké komplexní programy pro odsouzené, které u nás ale prakticky vůbec nefungují. Z hlediska systematického každodenního působení na psychiku obžalovaného by byl zcela jistě více žádoucí pobyt obžalovaného v nějakém léčebném zařízení, který by měl pozitivnější efekt než pouze léčení v ambulantní formě, které by bylo málo intenzivní. Navíc taková forma působení má i určitý výchovný charakter, který je u obžalovaného možná zásadnější než ten léčebný.

II. Obhajoba obžalovaného

14. Svoji obhajobu obžalovaný za situace, kdy svou vinu prohlásil a prakticky i doznal a litoval svého jednání, založil primárně na zdůraznění okolností rozhodných pro ukládání trestu a ochranných opatření.
15. V tomto směru poukázal na své ovlivnění alkoholem i na to, že se jednalo v jeho případě v podstatě o impulsivní jednání. Nad svým jednáním pak projevil lítost, uvědomuje si jeho závažnost. Poukázáno bylo rovněž na osobnost obžalovaného, jemuž polehčuje zejména to, že se trestného činu dopustil ve věku blízkém mladistvému, a že se jedná o mentálně sice jednoduchou, ovšem emočně poměrně komplikovanou osobnost. Z těchto důvodů by trest v jeho případě měl akcentovat spíše výchovný než postihující dopad, a obhajoba proto navrhla za využití ustanovení § 58 trestního zákoníku ukládání trestu odnětí svobody v minimální výši a pod dolní hranicí sazby stanovené zákonem. Ve vztahu k formě ochranného léčení sexuologického a protialkoholního obhajoba obžalovaného upřednostnila ambulantní způsob léčení s ohledem na to, že obžalovaný projevil sebereflexi svého jednání.
16. K nároku uplatněnému poškozeným obžalovaný prostřednictvím své obhájky požadoval snížit požadovanou náhradu, neboť v jeho situaci je požadovaná částka příliš vysoká a je na místě zohlednit nízkou míru intenzity zásahu do práv poškozeného, jakož i to, že nijak zvlášť nepocituje následky jeho jednání.
17. S takto vymezenou obhajobou se pak soud vyrovnává v příslušných pasážích rozsudku.

III. Druh a výměra trestu

18. O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku při posouzení existence polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícím závěrům.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Valhová

19. Za zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 3 písm. i) trestního zákoníku lze uložit trest odnětí svobody v rozmezí 5 až 12 let.
20. Povaha a závažnost trestného činu jsou dány již samotným charakterem trestné činnosti, jelikož obžalovaný se dopustil typově nejzávažnější trestné činnosti směřující proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti.
21. Z hlediska **povahy a závažnosti daného trestného činu** vzal soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 2 trestního zákoníku v úvahu ve výroku podrobně popsána skutková zjištění, z nichž pro účely uvažování o potrestání obžalovaného považuje za potřebné zdůraznit zejména následující okolnosti. Chráněný zájem, kterým je v daném případě zájem na ochraně lidské důstojnosti v sexuální oblasti, byl jednáním obžalovaného zasažen nepatrnou měrou, neboť se jednalo o jednorázový a poměrně krátký útok, který byl co do způsobu provedení skutečně spíše výsledkem impulsivního jednání obžalovaného. Následky daného trestného činu tak soud hodnotí jako méně závažné, jakkoli nelze jeho útok proti nezletilému chlapci nijak zlehčovat, na druhou stranu poškozený dokázal reagovat adekvátně a nebylo prokázáno, že by jednání obžalovaného pro něho mělo vážnější následky, což je okolnost ve smyslu ustanovení § 41 písm. i) trestního zákoníku, která obžalovanému v dané věci výrazně polehčuje. Z hlediska způsobu provedení trestného činu a okolností, za nichž byl spáchán, je podstatné, že se sice jedná o trestný čin dokonáný, ale jak výše uvedeno trvalý krátkou dobu. Naopak částečně lze v neprospěch obžalovaného hodnotit formu zavinění, tedy právě to, že jednal v přímém úmyslu ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Ve vztahu k osobě pachatele (mysleny okolnosti rozhodné pro spáchání trestného činu v daném čase) je však v souladu se závěrečným návrhem státní zástupkyně nakonec v jeho prospěch třeba hodnotit veškerá výše uvedená zjištění i v tom směru, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil ve věku blízkém věku mladistvého, přičemž s ohledem na znalecké závěry je tato skutečnost jednoznačně patrná, a vlivem své nezralé sexuality jednal za podstatného snížení ovládacích i rozpoznávacích schopností, tedy jako zmenšeně přičetný ve smyslu ustanovení § 27 trestního zákoníku.
22. Pokud dále soud zvažoval ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku další **okolnosti na straně obžalovaného**, dospěl k těmto závěrům. Z hlediska osobních, rodinných, majetkových a jiných poměrů je podstatné, že obžalovaný si přes svou nelehkou rodinou a výchovnou historii dokázal nalézt stabilní práci a bydlení. Jeho majetková situace je sice špatná, ale dokázal si vydělat na své živobytí. Jeho dosavadní způsob života lze považovat v zásadě za řádný, byť drobných nedbalostních přestupků se dopustil, nebyl však dosud trestán, a trestné činnosti se tak dopustil poprvé, což lze považovat za polehčující okolnosti ve smyslu ustanovení § 41 písm. a), p) trestního zákoníku. Z hlediska možností jeho nápravy pak je třeba zdůraznit excesivní charakter jeho současného provinění. Předchozí obvinění ze spáchání provinění pohlavního zneužití totiž nelze použít pro hodnocení osoby v neprospěch obžalovaného, nejen kvůli zastavení tohoto trestního stíhání, ale především kvůli obsahu trestního spisu, který naznačuje, že vina obžalovaného by beztak nemusela být v daném řízení prokázána. Soud proto nepochybuje o tom, že obžalovaný je aktuálně motivován, k tomu, aby se v budoucnu vystříhal jakékoli trestné činnosti, jak se však vyjádřili oba znalci, potřebuje v tomto směru vyzbrojit vyššími kompetencemi. Taková zjištění soud v této věci vnímá jako důvod k uložení výrazně mírnějšího trestu. Prezentovaný postoj k trestnému činu v trestním řízení obžalovanému rovněž výrazně polehčuje. Obžalovaný totiž napomáhal v objasňování trestné činnosti před soudem ve smyslu ustanovení § 41 odst. m) trestního zákoníku tím, že prohlásil svou vinu, což je navíc na místě zohlednit výrazně v jeho prospěch i ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovanému rovněž ve smyslu ustanovení § 41 písm. o) trestního zákoníku polehčuje upřímná lítost nad svým jednáním, kterou písemně vyjádřil ve svém podání. Celkově tedy byla veškerá zjištění k osobě obžalovaného třeba hodnotit výrazně v jeho prospěch.

23. Pokud jde o **další kontextová zjištění dané trestné činnosti**, nezjistil již soud ve smyslu ustanovení § 38 odst. 3 trestního zákoníku a § 39 odst. 3 a 4 trestního zákoníku žádná další zjištění, která by na uložení trestu měla mít výraznější vlivu.
24. Soud na základě shora uvedených zjištění zvažoval, jaký **druh trestu** obžalovanému uložit. V daném případě je jednoznačně na místě ukládat trest represivního charakteru, ostatně sama zákonná sazba jiný druh trestu jako samostatný ani nepřipouští a soud neshledal důvodu pro úvahy o uložení jiného druhu trestu i za situace, kdy využil mimořádné snížení trestu. Vzhledem k typové závažnosti trestné činnosti a potřebě akcentované i vyslechnutými znalci, tedy jasně signalizovat obžalovanému hranice nepovoleného chování, je jednoznačně zapotřebí uložit obžalovanému výrazně citelný trest v podobě nepodmíněného trestu odnětí svobody. Trest je pak ukládán za trestný čin naplňující znaky kvalifikovaných skutkových podstat daného zločinu. K nim patří zejména zjištění ke spáchání trestného činu obou trestných činů ve velkém rozsahu a s více osobami (ve spolupachatelství). Proto jsou také výše akcentována zejména zjištění, která se neprojevila již v právní kvalifikaci jednání obžalovaných, ale v zásadě toliko při úvahách o výměře trestu.
25. Pokud pak soud pro **určení výchozího bodu** svých úvah o přiměřené **výměře trestu** ukládaného obžalovanému volil srovnání trestů spáchaných za obdobnou sexuální trestnou činnost³, zjistil, že v posledních pěti letech bylo za obdobnou trestnou činnost (§ 185 odst. 3 trestního zákoníku), která nebyla v souběhu s jiným trestným činem, postihováno 60 pachatelů, kteří dosud nebyli trestáni. Nepodmíněným trestem odnětí svobody přitom pachatelé trestné činnosti daných parametrů byli trestáni pouze ve 43 % (26 z nich), zatímco v 40 % případů (24 z nich) byl pachatelé ukládán podmíněný trest odnětí svobody (v rozmezí od 2 do 3 let), v dalších 15 % (9 případů) pak byl ukládán podmíněný trest odnětí svobody s dohledem, v jediném případě pak došlo k upuštění od potrestání, což v daném počtu představuje zbyvajících 2 %. V rámci skupiny nepodmíněných trestů odnětí svobody pak byl nejčastěji (9 případů, tedy 15 %) vyměřován trest odnětí svobody pět let, tedy na samé spodní hranici. V 6 případech (tedy v 10 %) přitom soudy pachatelům trestné činnosti obdobných parametrů ukládali snížený trest odnětí svobody v rozmezí 3 – 4 roky. Z hlediska výměry je tedy patrné, že celkem v 67 % případů s obdobnými základními parametry jako je projednávaná trestná činnost soudy ukládaly tresty do 4 let, a v drtivé většině z nich do 3 let odnětí svobody. V dalších 15 % případů pak trest byl vyměřen na samé spodní hranici. Tento krátký přehled jasně naznačuje, že v případech srovnatelných základních parametrů není zákonná trestní sazba v drtivé většině případů nějak výrazněji využívána.
26. Na základě shora rozvedeného by původní úvahy soudu o výměře trestu odnětí svobody bez dalšího směřovaly maximálně na dolní hranici zákonné trestní sazby, tedy zhruba v intencích původního návrhu státní zástupkyně v obžalobě. Ovšem za situace, kdy soud zjistil výše uvedené polehčující okolnosti k povaze a závažnosti daného trestného činu a k osobě obžalovaného, který prohlásil svou vinu a jednal ve zmenšené přičetnosti, shledal soud poměrně rozsáhlý prostor pro ukládání trestu odnětí svobody, který bude ve své výměře pro mimořádné snížení trestu výrazně shovívavější. To vše ovšem jen za předpokladu doplnění tohoto druhu ochrannými léčení ve smyslu ustanovení § 40 odst. 2 trestního zákoníku, které budou akcentovat právě tento druh působení na obžalovaného.
27. Z těchto všech důvodů soud nakonec obžalovanému soud vyměřil trest ve výměře 32 měsíců, tedy za použití ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku trest mimořádně snížený. Užití tohoto výjimečného institutu ostatně navrhovala u tohoto obžalovaného sama státní zástupkyně. Zohlednit bylo pak v souladu s argumentací obhajoby v jeho případě rovněž konsekvence současně ukládaného ochranného léčení sexuologického v ústavní formě, které má největší pravděpodobnost pozitivního ovlivnění obžalovaného do budoucna, zajistí minimálně po několik měsíců to, že obžalovaný bude dále v kontrolovaném režimu, a zároveň bude přechodným stupněm návratu obžalovaného k životu na svobodě. Ze všech těchto důvodů měl soud za

---

³ viz webová aplikace jaktrestame.cz

přiměřené, aby při užití mimořádného snížení trestu odnětí svobody trest odnětí svobody u tohoto obžalovaného mírně převyšoval polovinu výměry ve vztahu k nesnížené dolní sazbě trestu odnětí svobody, který trestní zákoník stanoví za daný trestný čin.

28. Pro výkon tohoto druhu trestu byl obžalovaný při splnění zákonných podmínek zařazen do věznic s ostrahou.
29. Na takový trest je však se shora uvedených důvodů možno nahlížet jako na odpovídající pouze při současném uložení níže rozvedených opatření, a to i v ústavní formě.

IV. Ochranné léčení

30. Vedle výše popsaného trestu soud proto uložil obžalovanému také ochranné léčení sexuologické v ústavní formě. Důvodem k uložení tohoto ochranného opatření je především znalecky prokázáný fakt, že obžalovaný trpí poruchou nezralé sexuality, která byla motivem jeho jednání. Ze závěrů obou znalců je nepochybné, že bez účinného sexuologického léčení, a to právě v ústavní formě, je resocializace obžalovaného v podstatě nereálná a riziko opakování jeho jednání i po výkonu trestu odnětí svobody by se tím zvyšovalo. Dle názoru soudu z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že obžalovaný je osobou, která projednáváný zločin spáchala ve stavu vyvolaném duševní poruchou a její pobyt na svobodě je nebezpečný. Soud je tak přesvědčen, že zcela nezbytným doplněním uloženého trestu je i ochranné léčení, které poskytne obžalovanému možnost vyrovnat se svou sexuální nezralostí a pokud vyvine dostatečné úsilí i do budoucna změnit vzorce svého jednání především ve vztahu k realizaci své sexuality. Ústavní formu této léčby měl soud s přihlédnutím k závěrům znalců v danou chvíli jednoznačně za nezbytnou, a to i na základě úvah prezentovaných výše ohledně ukládání trestu.
31. Dále soud obžalovanému uložil ochranné léčení protialkoholní ve formě ambulantní. Důvodem k uložení tohoto ochranného opatření je především fakt, že obžalovaná je abuzérem alkoholu s počínající patologickou závislostí, když ze závěrů znalce Zvěřiny je nepochybné, že intoxikace alkoholem souvisí s žalovanou trestnou činností. Soud je tak přesvědčen, že zcela nezbytným doplněním uloženého trestu a ochranného léčení sexuologického je i ochranné léčení, které poskytne obžalovanému možnost vyrovnat se svou počínající závislostí a pokud vyvine dostatečné úsilí i do budoucna abstinovat a tak se de facto vyvarovat i další trestné činnosti. Ambulantní formu pak soud zvolil zejména s přihlédnutím k závěrům znalce, který ambulantní formu léčení hodnotí jako vhodné doplnění ústavní sexuologické léčby.

V. Nároky poškozeného

32. K trestnímu řízení se řádně a včas připojil prostřednictvím svého zmocněnce poškozený [REDAKCE] se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 50.000 Kč (*č. l. 396-398 trestního spisu*). Nárok byl odůvodněn kromě odkazů na relevantní ustanovení právních předpisů a judikaturu i konkrétním a popisem duševní újmy, jež poškozenému vznikla v důsledku toho, že byl vystaven sexuálně motivovanému jednání obžalovaného. Zejména pak byla poukázáno na skutečnost, že poškozený se stal obětí zásahu do jeho přirozených práv na ochranu jeho svobody a práva na suverénní rozhodování se o vlastním sexuálním životě, přičemž obžalovaný neoprávněně zasáhl i do fyzické integrity nezletilého poškozeného. Kromě primární újmy způsobené stíhaným jednáním obžalovaného pak byl poškozený vystaven i nežádoucí sekundární viktimizaci v podobě výslechu na policii. Sám nezletilý přitom nijak nepřispěl k jednání obžalovaného. V rámci uplatněného nároku pak byl zohledněn i osobní a majetkové poměry obžalovaného. Forma a výše přiměřeného zadostiučinění by ovšem měla sledovat nejen účel nápravný a vyrovnávací, ale i individuálně odrazující a preventivně sankční. S ohledem na uvedené okolnosti případu měl poškozený za odpovídající nahradit mu způsobené duševní útrapy výše uvedenou částkou se zákonným úrokem z prodlení od 26. 1. 2021 do zaplacení.
33. Povahu a intenzitu zásahu do osobnostních práv objasňuje samotný skutkový popis jednání obžalovaného. Vzhledem k výše uvedeným závěrům je patrné, že i z pohledu poškozeného se

jednalo o překvapivý jednorázový útok nižší intenzity. Žádné ze zjištění nenaznačují, že by protrpěné duševní útrapy s útokem spojené měly nějak výrazněji negativně ovlivnit budoucí vývoj osobnosti poškozeného.

34. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.
35. Podle § 1968 občanského zákoníku dlužník, který svůj dluh řádně a včas neplní, je v prodlení. Podle § 1970 občanského zákoníku po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel požadovat zaplacení úroku z prodlení. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujedná-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená. Podle § 1806 občanského zákoníku lze úroky z úroků požadovat, bylo-li to ujednáno. Jedná-li se o pohledávku z protiprávního činu, lze úroky z úroků požadovat ode dne, kdy byla pohledávka uplatněna u soudu.
36. V daném trestním řízení byla nepochybně zjištěna nejen vina obžalovaného jednáním popsaným výroku rozsudku, ale rovněž rozsah dopadů, které toto jednání mělo na poškozeného. Nelze totiž přehlédnout, že jednání obžalovaného je nejen trestněprávně postižitelným, ale současně zasáhlo do práv poškozeného. Ostatně trestná činnost zasahující do svobody rozhodování v sexuální oblasti zpravidla výrazným způsobem zasahuje do dalšího života oběti, neboť ta nezřídka nese následky takového jednání po velmi dlouhou, výrazným způsobem ji zasahuje zejména v oblasti navazování vztahů, a to nejen partnerských. Ve vztahu k výše uvedenému tak nelze pochybovat nejen o vzniku újmy, ale ani příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného a vznikem této újmy, ta je koneckonců nesporně doložena právě tím, že soud uznal obžalovaného vinným zločinem znásilnění.
37. K uplatněnému nároku na náhradu nemajetkové újmy soud konstatuje jak výše uvedeno, že v tomto případě lze zcela souhlasit se základem nároku poškozeného, ovšem s výší způsobené újmy se soud úplně neztotožnil. Z výše uvedeného je totiž naprosto zřejmé, že osobní sféra poškozeného byla v jeho útlém věku narušena jednáním obžalovaného nižší závažnosti a jednorázové povahy. Poškozený dokázal na celou situaci velmi adekvátně reagovat a částečně se i bránit. Soud má proto v tuto chvíli za naprosto samozřejmé, že krátkodobé překvapivé jednání obžalovaného, kterému dokázal poškozený i přes svůj nízký věk čelit, nemělo na poškozeného natolik závažný dopad jako v jiných případech tohoto druhu kriminality. Z těchto důvodů je sice na místě poškozeného odškodnit za utrpenou nemajetkovou újmu výše popsanými duševními útrapami, neboť uložení trestu obžalovanému, byť je bezesporu významnou součástí nápravy závadového stavu, jej nemůže zcela napravit, a to tím spíše za situace, kdy obžalovaný tuto rovinu nápravy nemůže vnímat. Jako odpovídající však soud přiznal poškozenému toliko částku 32.000 Kč. Takové odškodnění dle soudu plně odpovídá poškozeným popisovaným dopadům, jakkoli si soud uvědomuje, že s ohledem na podstatu trestné činnosti je majetková kompenzace jen stěží schopná následky žalovaného jednání vyvážit. Zároveň se jedná o náhradu, jejíž uhrazení je přes nemajetnost obžalovaného jednoznačně v jeho možnostech. Se zbytkem uplatněného nároku pak soud poškozeného odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.
38. Dále soud uvádí, že za plně akceptovatelný má nárok poškozeného na úroky z prodlení z takto přiznané částky. Soud tento nárok v zákonné výši přiznal v souladu s návrhem poškozeného ode dne rozhodnutí ve věci, když obžalovaný měl možnost seznámit se návrhem první den hlavního

lícení (24. 1. 2022). S ohledem na to měl soud za důvodný návrh poškozeného v této části v celém rozsahu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích k Vrchnímu soudu v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

České Budějovice 26. ledna 2022

Mgr. Ondřej Kubů, v.r.
předseda senátu